

ЗАСТОСУВАННЯ ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНОГО СТАТИСТИЧНОГО КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Москаленко Н. М., здобувач PhD

Непран А. В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Кожному виробнику промислової продукції відомо, що характеристика якості продукції (розміри, опір, вага і т. д.) коливаються в певних межах навіть при найстійкішому технологічному процесі. Відхилення від номінальних даних викликаються різними причинами, пов'язаними з похибками обладнання, коливаннями в режимі роботи, недоліками інструменту та пристроїв, неоднорідністю матеріалу і напівфабрикатів, помилками робочого і т. п. Більшість причин викликають випадкові відхилення параметрів якості від номіналу у той чи інший бік. На думку В. В. Кузьоми, вирішення проблеми підвищення якості продукції є ключовим чинником забезпечення її конкурентоспроможності [1, с. 256].

Найбільш дієвим та економічним способом вирішення проблеми є впровадження на цій ділянці попереджувального статистичного контролю. Він дозволяє систематично стежити за станом тих чи інших показників якості продукції, не допускаючи раптової і, що особливо важливо, непоміченої розладки обладнання або іншого відхилення від нормального ходу виробничого процесу.

Ось один із способів запобіжного контролю якості продукції. Спочатку готують карту, на яку заздалегідь наносять контрольні лінії: дві характеризують величину технічних допусків, а інші дві визначають межі статистичних контрольних допусків (рис. 1).

Середній діаметр деталі у вибірці (пробі)	1052	Технічний допуск верхній									
	1050	Контрольний допуск верхній									
	1048										
	1046										
	1042	Лінія планової якості									
	1040	Контрольний допуск нижній									
	1038										
	1036										
	1034	Технічний допуск нижній									
	1032										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		<i>Порядкові номери проб</i>									

Рисунок 1 - Технічна карта вигорвлення виробу

Контролер відділу технічного контролю періодично, скажімо через кожен годину вибирає безпосередньо на робочому місці кілька пробних деталей, допустимо по 5 шт. в кожній пробі. Вихід за межі верхнього або нижнього технічних допусків свідчить про появу браку, то це служить сигналом про погіршення якості продукції, необхідності втручання у виробничий процес і усунення несправностей.

Попереджувальний поточний контроль має на меті періодичний за розробленим графіком) контроль якості продукції шляхом відбору проб або вибірок, завдяки чому виявляються і усуваються відхилення від нормального ходу технологічного процесу ще до того, як ці відхилення можуть призвести до браку.

Література:

1. Кузьома В. В., Павлюк С. І. Якість продукції як вирішальний фактор забезпечення конкурентоспроможності підприємства. *Бізнес Інформ*. 2020. № 12. С. 252–258.

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ КРИЗАМИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

*Нестеренко В.Ю., к.е.н., доцент,
Коваль І.Б., аспірант*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Управління кризами в діяльності підприємства є критично важливим в умовах сучасної економіки, яка характеризується нестабільністю, геополітичними змінами, зростаючою конкуренцією, цифровізацією та екологічними викликами. Тому необхідним є дослідження актуальних аспектів управління кризами в діяльності підприємства.

Загальний алгоритм управління кризами на своєму початку передбачає прогнозування кризових ситуацій, шляхом використання аналізу ризиків для виявлення можливих загроз, таких як економічні кризи, технологічні збої чи репутаційні ризики та впровадження систем раннього попередження через моніторинг ринкових трендів, змін у законодавстві чи поведінці конкурентів.

На наступному етапі здійснюється антикризове планування, в ході якого відбувається розробка стратегій мінімізації наслідків кризових явищ. В сучасних умовах необхідною є наявність чіткого плану дій, який включає фінансову реструктуризацію, оптимізацію ресурсів і сценарне моделювання, а також формування резервів (фінансових, матеріальних та людських ресурсів) для оперативної реакції.

Важливим аспектом сучасного антикризового управління є використання цифрових технологій у кризовому управлінні - використання систем бізнес-аналітики (BI) для аналізу даних у реальному часі, впровадження CRM та ERP-систем для підвищення прозорості процесів і координації дій, а також загальне